

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

10 декември 2020 година *

[Текст, поправен с определение от 24 март 2021 г.]

„Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика в областта на убежището — Процедура за предоставяне или отнемане на статут на бежанец — Директива 2005/85/ЕО — Член 25, параграф 2 — Основание за недопустимост — Отхвърляне от държава членка на молба за международна закрила като недопустима, поради това че на кандидата преди това е предоставена субсидиарна закрила в друга държава членка — Регламент (ЕО) № 343/2003 — Регламент (ЕС) № 604/2013“

По дело C-616/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от High Court (Висш съд, Ирландия) с акт от 2 юли 2019 г., постъпил в Съда на 16 август 2019 г., в рамките на производство по дело

M.S.,

M.W.,

G.S.

срещу

Minister for Justice and Equality

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: J.-C. Bonichot, председател на състава, R. Silva de Lapuerta (докладчик), заместник-председател на Съда, C. Toader, M. Safjan и N. Jääskinen, съдии,

генерален адвокат: Н. Saugmandsgaard Øe,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– [Поправено с определение от 24 март 2021 г.] за M.S., от С. O'Dwyer, SC, J. Buckley, barrister, и J. Brick, solicitor,

* Език на производството: английски.

- [Поправено с определение от 24 март 2021 г.] за M.W., от M. C. O'Dwyer, SC, J. Buckley, barrister, и J. Watters, solicitor,
- [Поправено с определение от 24 март 2021 г.] за G.S., от M. Conlon, SC, D. Leonard, barrister, и C. Ó Briain, solicitor,
- [Поправено с определение от 24 март 2021 г.] за Minister for Justice and Equality и Ирландия, от M. Browne и G. Hodge и A. Joyce, в качеството на представители, подпомагани от R. Barron, SC и S. Kingston, barrister,
- за Европейската комисия, от J. Tomkin, A. Azéma и M. Condou-Durande, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 3 септември 2020 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 25 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки (ОВ L 326, 2005 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242).
- 2 Запитването е отправено в рамките на три спора съответно между M.S., M.W. и G.S. и Minister for Justice and Equality (министър на правосъдието и равенството, Ирландия) по повод отхвърлянето от последния на молбите им за международна закрила с мотив, че се ползват със субсидиарна закрила в друга държава членка.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 2005/85

- 3 Съображения 1, 6 и 22 от Директива 2005/85 гласят следното:

„(1) Общата политика в областта на убежището, включително Общата европейска система за убежище, е част от целта на Европейския съюз за постепенно създаване на зона на свобода, сигурност и правосъдие, която е отворена за тези, които, принудени от обстоятелствата, търсят по законен път закрила в Общността.

[...]

(6) Сближаването на нормите за процедурата за предоставяне и отнемане на статут на бежанец би следвало да допринесе за ограничаването на вторичното движение на кандидатите за убежище между държавите членки в случаите, когато такова движение се дължи на различията в правната рамка при отделните държави членки.

[...]

- (22) Държавите членки разглеждат всички молби по същество, т.е. извършват преценка дали съответният кандидат би могъл да търси статут на бежанец в съответствие с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила [(ОВ L 304, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 96)], освен ако настоящата директива разпорежда противното, а именно в случаите, когато може с основание да се предположи, че другата страна ще пристъпи към разглеждането или ще даде достатъчна закрила. По-конкретно, държавите членки не са длъжни да разглеждат по същество молба за убежище в случаите, когато първата държава на убежище е предоставила на кандидата статут на бежанец и кандидатът е повторно приет в тази страна“.
- 4 Съгласно член 1 от нея Директива 2005/85 има за цел да се определят минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки.
- 5 Член 2 от посочената директива, озаглавен „Определения“, гласи:
- „По смисъла на настоящата директива:
- [...]
- к) „оставане в държава членка“ означава факта на оставане на територията, включително на границата или в транзитна зона на държавата членка, в която е подадена или се разглежда неговата молба за убежище“.
- 6 Член 25 от тази директива е озаглавен „Недопустими молби“ и гласи:
- „1. В допълнение към случаите, в които молбата не се разглежда, в съответствие с [Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56)] от държавите членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът отговаря на условията за бежанец в съответствие с Директива [2004/83], когато молбата се счете за недопустима съгласно настоящия член.
2. Държавите членки могат да приемат, че една молба е недопустима съгласно настоящия член, ако:
- а) друга държава членка е предоставила статута на бежанец;
- б) страна, която не е държава членка, се счита за първа страна на убежище за кандидата по силата на член 26;
- в) страна, която не е държава членка, се счита като сигурна трета страна за кандидата съгласно член 27;
- г) кандидатът има право да остане в съответната държава членка на други основания, в резултат на което му е предоставено правно положение, което включва права и задължения, които са равностойни на статута на бежанец по силата на Директива [2004/83];

д) кандидатът има право да остане на територията на съответната държава членка на други основания, които го предпазват от връщане, докато тече процедурата за определяне на неговия статут съгласно буква г);

[...]“.

Директива 2013/32/ЕС

7 Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60) извършва преработка на Директива 2005/85.

8 Съображение 58 от Директива 2013/32 предвижда:

„В съответствие с членове 1 и 2 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и ДФЕС, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство и Ирландия не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито от нейното прилагане“.

9 Съгласно член 1 от тази директива целта ѝ е да се определят общи процедури за предоставяне или отнемане на международна закрила съгласно [Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9)].

10 Член 33 от Директива 2013/32, озаглавен „Недопустими молби“, е със следната редакция:

„1. В допълнение към случаите, в които молбата не се разглежда, в съответствие с [Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31)], от държавите членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила в съответствие с Директива 2011/95/ЕС, когато молбата се счете за недопустима съгласно настоящия член.

2. Държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима единствено ако:

а) друга държава членка е предоставила международна закрила;

[...]“.

11 Член 53, първа алинея от Директива 2013/32, озаглавен „Отмяна“, предвижда:

„Директива [2005/85] се отменя за държавите членки, обвързани от настоящата директива, считано от 21 юли 2015 г., без да се засягат задълженията на държавите членки по отношение на срока за транспониране в националното право на директивата, посочен в приложение II, част Б“.

Регламент „Дъблин III“

- 12 Съображения 2 и 41 от Регламент № 604/2013 (по-нататък наричан „Регламент „Дъблин III“), който отменя и заменя Регламент № 343/2003 (по-нататък наричан „Регламент „Дъблин II“), предвиждат:

„(2) Общата политика за убежище, включваща обща европейска система за убежище (ОЕСУ), е съставна част от целта на Европейския съюз за постепенно изграждане на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, отворена за онези, които, принудени от обстоятелствата, законно търсят закрила в Съюза.

[...]

(41) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, тези държави членки са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент“.

- 13 Предмет на посочения регламент, както следва от член 1, е да установи такива критерии и механизми, що се отнася до молбите за международна закрила, като следва да се уточни, че съгласно определението по член 2, буква з) от Директива 2011/95, към която препраща член 2, буква б) от Регламент „Дъблин III“, тези молби имат за цел получаването на статут на бежанец или на статут на субсидиарна закрила.

- 14 Член 18, параграф 1, буква г) от посочения регламент предвижда:

„Компетентната държава членка по смисъла на настоящия регламент е длъжна:

[...]

г) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, гражданин на трета държава или лице без гражданство, чиято молба е била отхвърлена и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване“.

- 15 Член 48 от същия регламент гласи:

„Регламент [Дъблин II] се отменя.

[...]

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II“.

Ирландското право

- 16 Съгласно член 21, параграф 2, буква а) от International Protection Act 2015 (Закон за международната закрила от 2015 г.) молбата за международна закрила е недопустима, когато друга държава членка е предоставила на кандидата статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила.

Споровете в главното производство и преюдициалните въпроси

- 17 M.S., M.W. и G.S. са граждани на трети страни, които, след като са получили статут на субсидиарна закрила в Италия, влизат в Ирландия през 2017 г. и подават там молби за международна закрила пред International Protection Office (Служба за международна закрила, Ирландия).
- 18 С решения от 1 декември 2017 г., 2 февруари и 29 юни 2018 г. Службата за международна закрила отхвърля тези молби с мотива, че кандидатите вече са получили статут на субсидиарна закрила в друга държава членка, а именно Италия.
- 19 M.S., M.W. и G.S. подават жалби срещу тези решения пред International Protection Appeals Tribunal (Апелативен съд за международна закрила, Ирландия), който с решения съответно от 23 май, 28 септември и 18 октомври 2018 г. ги отхвърля.
- 20 Жалбоподателите в главното производство сезират High Court (Висш съд, Ирландия) с жалби за отмяна на тези решения.
- 21 Като се позовава на точки 58 и 71 от решение от 19 март 2019 г., Ibrahim и др. (С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17, EU:C:2019:219), запитващата юрисдикция припомня, че член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32 позволява на държава членка да отхвърли молба за убежище като недопустима, когато друга държава членка е предоставила международна закрила на кандидата независимо дали става въпрос за статут на бежанец, или за статут на субсидиарна закрила. При действието на член 25, параграф 2, буква а) от Директива 2005/85 обаче тази възможност се ограничава до случаите, в които на кандидата е предоставен статут на бежанец в друга държава членка.
- 22 Следователно с оглед на прилагането Директива 2013/32 във връзка с Регламент „Дъблин III“ никоя държава членка не е длъжна да разглежда молба за международна закрила, когато вече е предоставена субсидиарна закрила в друга държава членка.
- 23 Въпреки това запитващата юрисдикция подчертава, че макар да е участвала в приемането и прилагането на Регламент „Дъблин III“, Ирландия е решила да не участва в приемането и прилагането на Директива 2013/32, поради което Директива 2005/85 продължава да се прилага в тази държава членка.
- 24 В този контекст запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали, в случай че държава членка прилага Директива 2005/85 във връзка с Регламент „Дъблин III“, член 25 от посочената директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която молбата за международна закрила се счита за недопустима, когато кандидатът вече е получил субсидиарна закрила в друга държава членка. По-конкретно посочената юрисдикция иска да се установи обхватът на основанията за недопустимост, предвидени в член 25, параграф 2, букви г) и д) от посочената директива, по-специално що се отнася до тълкуването на понятието „съответната държава членка“, съдържащо се в тези разпоредби.
- 25 Освен това запитващата юрисдикция иска да се установи дали подаването от гражданин на трета страна, на когото е предоставена субсидиарна закрила в първа държава членка, на молба за международна закрила във втора държава членка, представлява злоупотреба с право, поради което при утвърдителен отговор на този въпрос последната държава членка може да приеме, че подобна молба е недопустима.

26 При тези условия High Court (Висш съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Как трябва да се тълкува посочването на „съответната държава членка“ в член 25, параграф 2, букви г) и д) от Директива 2005/85 — като отнасящо се до първата държава членка, предоставила на кандидата закрила, равностойна на убежище, като отнасящо се до втората държава членка, в която е подадена последваща молба за международна закрила, или като отнасящо се до която и да е от тези държави членки?
- 2) Ако гражданин на трета страна, на когото е предоставена международна закрила под формата на субсидиарна закрила в една първа държава членка, се премести на територията на втора държава членка, представлява ли подаването на последваща молба за международна закрила във втората държава членка злоупотреба с право, така че втората държава членка да има право да приеме мярка, съгласно която такава последваща молба е недопустима?
- 3) Трябва ли член 25 от Директива 2005/85 да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка, която не е обвързана от [Директива 2013/32], но е обвързана от Регламент [„Дъблин III“], да приеме мярка като разглежданата в настоящия случай, по силата на която молба за убежище на гражданин на трета страна, на когото преди това е предоставена субсидиарна закрила от друга държава членка, се счита за недопустима?“.

По преюдициалните въпроси

По първия и по третия въпрос

- 27 С първия и третия си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 25, параграф 2 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, по отношение на която се прилага Регламент „Дъблин III“, но не се прилага Директива 2013/32, съгласно която молбата за международна закрила се счита за недопустима, когато кандидатът се ползва със статут на субсидиарна закрила, предоставен в друга държава членка.
- 28 В самото начало следва да се отбележи, че както следва от точки 8, 11 и 12 от настоящото решение, Ирландия решава, от една страна, да не участва в приемането и прилагането на Директива 2013/32, която по отношение на прилагащите я държави членки отменя Директива 2005/85, и от друга страна, да участва в приемането и прилагането на Регламент „Дъблин III“, който отменя и заменя Регламент „Дъблин II“.
- 29 Следователно в областта на процедурата за предоставяне на убежище Ирландия прилага Директива 2005/85 във връзка с Регламент „Дъблин III“.
- 30 Съгласно член 25, параграф 2 от Директива 2005/85 държавите членки могат да разглеждат молба за убежище като недопустима в случаите, посочени в тази разпоредба.
- 31 Както следва от точка 24 от настоящото решение, запитващата юрисдикция иска да се установи дали основанията за недопустимост, посочени в член 25, параграф 2, букви г) и д) от Директива 2005/85 позволяват на държавите членки да отхвърлят като недопустима молба за убежище, подадена от гражданин на трета страна, получил преди това статут на субсидиарна закрила в друга държава членка. Според посочената юрисдикция такъв би бил случаят, ако изразът

- „съответната държава членка“, съдържащ се в тези разпоредби, следва да се тълкува в смисъл, че той може да се отнася до държавата членка, в която на този гражданин е предоставена субсидиарна закрила.
- 32 В това отношение член 25, параграф 2, буква г) от Директива 2005/85 предвижда, че държавите членки могат да приемат, че една молба е недопустима, когато кандидатът има право да остане в „съответната държава членка“ на други основания, в резултат на което му е предоставено правно положение, което включва права и задължения, равностойни на статута на бежанец по силата на Директива 2004/83.
- 33 Що се отнася до член 25, параграф 2, буква д) от посочената директива, той предвижда, че държавите членки могат да приемат, че дадена молба е недопустима, когато кандидатът има право да остане на територията на съответната държава членка на други основания, които го предпазват от връщане, докато е в ход процедурата за определяне на статут по член 25, параграф 2, буква г) от посочената директива.
- 34 Докато изразът „друга държава членка“, съдържащ се в член 25, параграф 2, буква а) от Директива 2005/85, определя държавата членка, в която преди това на кандидата е предоставен статут на бежанец, изразът „съответната държава членка“, съдържащ се в член 25, параграф 2, букви г) и д) от тази директива, от своя страна, препраща към държавата членка, в която кандидатът има право да остане на другите основания, посочени в тези разпоредби.
- 35 Както отбелязва генералният адвокат в точка 41 от заключението си, използването на различни изрази в член 25, параграф 2, буква а), от една страна, и в член 25, параграф 2, букви г) и д) от Директива 2005/85, от друга страна, се обяснява с факта, че законодателят на Съюза е имал предвид две различни хипотези, поради което изразът „съответната държава членка“ не може да се счита за равнозначен на израза „друга държава членка“.
- 36 От това следва, че „съответната държава членка“, посочена в член 25, параграф 2, букви г) и д) от Директива 2005/85, не може да определя държавата членка, предоставила преди това статут на субсидиарна закрила на въпросния кандидат.
- 37 Това тълкуване се потвърждава от контекста, в който се вписват тези разпоредби. В действителност член 2, буква к) от тази директива определя израза „оставане в държава членка“ като факта на оставане на територията на държавата членка, в която е подадена или се разглежда молбата за убежище. Разпоредбите на член 25, параграф 2, букви г) и д) от посочената директива обаче се отнасят конкретно до хипотезата, в която кандидатът има право да остане в съответната държава членка или на територията на съответната държава членка.
- 38 Вследствие на това, както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 44 от заключението си, изразът „съответната държава членка“, съдържащ се в член 25, параграф 2, букви г) и д) от Директива 2005/85, се отнася до държавата членка, в която гражданинът на трета страна е подал молба за убежище и на чиято територия може да остане било защото тази държава членка вече му е предоставила статут, равностоен на правата и задълженията на статута на бежанец, било защото процедурата, позволяваща предоставянето на такъв статут, все още не е приключила.
- 39 От това следва, че основанията за недопустимост, съдържащи се в член 25, параграф 2, букви г) и д) от посочената директива, не позволяват на държава членка да отхвърли като недопустима молба за убежище, подадена от гражданин на трета държава, на когото преди това е предоставена субсидиарна закрила в друга държава членка.

- 40 Безспорно член 25, параграф 1 от Директива 2005/85 уточнява, че основанията за недопустимост, изброени в параграф 2, допълват „случаите, в които молбата не се разглежда, в съответствие с Регламент [„Дъблин II“]“, и че едно от основанията за неразглеждане, посочено в член 16, параграф 1, буква д) от този регламент, предвижда, че държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище в съответствие с посочения регламент, е длъжна да приеме обратно гражданин на трета държава, чиято молба е била отхвърлена и който, без да е получил разрешение за това, се намира на територията на друга държава членка.
- 41 В това отношение при прилагането на Директива 2005/85 във връзка с Регламент „Дъблин II“ Съдът е постановил, че член 25, параграф 2, буква а) от Директива 2005/85 дава възможност на държава членка да отхвърли молба за убежище като недопустима само когато на кандидата е предоставен статут на бежанец в друга държава членка (вж. в този смисъл решение от 19 март 2019 г., Ibrahim и др., С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17, EU:C:2019:219, т. 58 и 71). Държава членка, в която е подадена молба за убежище от гражданин на трета страна, който се ползва със субсидиарна закрила в друга държава членка, не може да отхвърли тази молба като недопустима на основание член 25, параграф 2, буква а) от Директива 2005/85. Въпреки това тази първа държава членка винаги може да започне процедура по обратно приемане на основание член 16, параграф 1, буква д) от Регламент „Дъблин II“.
- 42 Следва обаче да се припомни, че както следва от точка 28 от настоящото решение, макар да продължава да прилага Директива 2005/85, отменена с Директива 2013/32, Ирландия решава да участва в приемането и прилагането на Регламент „Дъблин III“, който отменя Регламент „Дъблин II“. Следователно тази държава членка не може да се счита за обвързана нито от Директива 2013/32, нито от Регламент „Дъблин II“.
- 43 Следователно съдържанието се в член 25, параграф 1 от Директива 2005/85 позоваване на Регламент „Дъблин II“ трябва да се разбира като позоваване на Регламент „Дъблин III“ в съответствие с член 48 от последния регламент. Впрочем съгласно таблицата за съответствие, съдържаща се в приложение II към Регламент „Дъблин III“, основанието за неразглеждане, предвидено в член 16, параграф 1, буква д) от Регламент „Дъблин II“, вече е предвидено в член 18, параграф 1, буква г) от Регламент „Дъблин III“.
- 44 Що се отнася обаче до прилагането на основанието за неразглеждане, предвидено в член 18, параграф 1, буква г) от Регламент „Дъблин III“, в рамките на прилагането на Директива 2013/32 във връзка с Регламент „Дъблин III“, Съдът е постановил, че дадена държава членка не може валидно да иска от друга държава членка да поеме отговорност или да приеме обратно, в рамките на процедурите, предвидени в този регламент, гражданин на трета страна, който е подал молба за международна закрила в първата от тези държави членки, след като му е предоставена субсидиарна закрила във втората от тях. На практика в този случай законодателят на Съюза приема, че тази молба за международна закрила трябва да бъде отхвърлена по-скоро с решение за установяване на недопустимостта на основание член 33, параграф 2 буква а) от Директива 2013/32, отколкото с решение за прехвърляне и оставяне без разглеждане на основание член 26 от Регламент „Дъблин III“ (определение от 5 април 2017 г., Ahmed, С-36/17, EU:C:2017:273, т. 39 и 41 и решение от 19 март 2019 г., Ibrahim и др., С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17, EU:C:2019:219, т. 78 и 79).
- 45 Следователно, като се има предвид, че Ирландия не прилага нито Директива 2013/32, нито Регламент „Дъблин II“ в положение, при което кандидатът за убежище се ползва със субсидиарна закрила в друга държава членка, компетентните органи на Ирландия не могат да приемат решение за недопустимост съгласно Директива 2013/32, както и не могат да започнат процедура по приемане или обратно приемане на основание регламент „Дъблин II“, поради което тези органи по принцип са длъжни да разгледат молбата за убежище.

- 46 Въпреки това подобно решение, макар да следва от избора на Ирландия да не прилага определени мерки, произтичащи от общата европейска система за убежище, би противоречало не само на логиката на тази система, но и на целите на Директива 2005/85 и Регламент „Дъблин III“.
- 47 В това отношение, както следва от точки 41 и 44 от настоящото решение, в рамките както на прилагането на Директива 2005/85 във връзка с Регламент „Дъблин II“, така и на Директива 2013/32 и на Регламент „Дъблин III“ законодателят приема, че дадена държава членка не е длъжна да разгледа молба за убежище, когато кандидатът вече се е ползвал от субсидиарна закрила в друга държава членка. Тази констатация намира отражение по-специално в съображение 22 от Директива 2005/85, съгласно което държавите членки не са длъжни да разглеждат по същество молба за убежище в случаите, когато първата държава на убежище е предоставила на кандидата статут на бежанец и кандидатът е повторно приет в тази страна.
- 48 В този контекст следва да се припомни, че принципът на взаимно доверие между държавите членки, на който се основава общата европейска система за убежище, има основно значение в правото на Съюза, тъй като позволява създаването и поддържането на пространство без вътрешни граници (вж. в този смисъл решение от 19 март 2019 г., Ibrahim и др., С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17, EU:C:2019:219, т. 84).
- 49 Съгласно член 25, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2005/85 обаче държава членка може да отхвърли като недопустима молба за международна закрила, подадена от гражданин на трета държава, който се ползва от закрила, счетена за достатъчна в трета страна.
- 50 При тези условия, както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 70 от заключението си, да бъде принудена Ирландия, която участва в Регламент „Дъблин III“, да разгледа молба за международна закрила, подадена от гражданин на трета държава, на когото преди това е предоставена субсидиарна закрила в друга държава членка, би било непоследователно, тъй като тя може да отхвърли като недопустима такава молба, подадена от гражданин на трета държава, който се ползва със закрила в трета страна, счетена за достатъчна.
- 51 От друга страна, както следва от съображение 6 и от член 1 от Директива 2005/85, последната има за цел да установи минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки с цел по-специално да се ограничат вторичните движения на кандидатите за убежище между държавите членки, когато тези движения се дължат на съществуващите различия между правните системи на тези държави членки. Що се отнася до Регламент „Дъблин III“, Съдът е постановил, че той има за цел именно да предотврати такова движение, като установява единни механизми и критерии за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила (вж. в този смисъл решение от 2 април 2019 г., Н. и R., С-582/17 и С-583/17, EU:C:2019:280, т. 77 и цитираната съдебна практика).
- 52 Ако обаче държава членка, обвързана от Директива 2005/85 и Регламент „Дъблин III“, каквато е Ирландия, беше длъжна да разгледа молбите за убежище, подадени от граждани на трети страни, на които вече е предоставена субсидиарна закрила в друга държава членка, това положение би могло да подтикне тези граждани да отидат в други държави членки, като по този начин се създават вторични движения, които посочените директива и регламент целят именно да предотвратят (вж. по аналогия, що се отнася до Регламент „Дъблин III“, решение от 17 март 2016 г., Mirza, С-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 52).

- 53 От това следва, че макар държавите членки да могат да отхвърлят молба за убежище като недопустима, когато на кандидата вече е предоставена достатъчна закрила в трета страна, те трябва да могат с оглед на контекста и целите, преследвани от общата европейска система за убежище, с още по-голямо основание да постъпят по същия начин, когато на кандидата вече е предоставена субсидиарна закрила в държава членка.
- 54 С оглед на всички гореизложени съображения на първия и третия въпрос следва да се отговори, че член 25, параграф 2 от Директива 2005/85 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, по отношение на която се прилага Регламент „Дъблин III“, но не се прилага Директива 2013/32, съгласно която молбата за международна закрила се счита за недопустима, когато кандидатът се ползва със статут на субсидиарна закрила, предоставен в друга държава членка.

По втория въпрос

- 55 С оглед на отговора, даден на първия и третия въпрос, не се налага да се отговаря на втория въпрос.

По съдебните разноски

- 56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 25, параграф 2 от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, по отношение на която се прилага Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, но не прилага Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, съгласно която молбата за международна закрила се счита за недопустима, когато кандидатът се ползва със статут на субсидиарна закрила, предоставен в друга държава членка.

Подписи